



ДИМ, САД, ТОРОД



ЗАГОТОВКИ НА ЗИМУ

МАРИНУВАТИ ГРИБИ НЕСКЛАДНО

Однак слід пам'ятати деякі правила: кожен вид грибів маринують окремо. Спеції додають цілі і якомога свіжіші.

Маринувати найкраще білі гриби, лисички, опеньки, підосичники, маслюки і підберезники. Перед маринуванням гриби потрібно добре почистити і промити. Щоб гриби не переварилися, їх слід вижати з окропу і облили крижаною водою. Готовність варених визначають за такими ознаками: гриби опускаються на дно каструлі, маринад світлішає і стає тягучим.

МАСЛЮКИ

Гриби почистити, з капелюшків зняти шкірку, помити, великі нарізати.

Залити гриби водою і довести до кипіння, потім зняти піну, додати ложку солі і неповну ложку оцту. Варити близько 15-20 хв., постійно знімаючи піну. Гриби мають стати м'якими. Вижати гриби, промити і залишити, щоб стекла вода.

Зварити маринад із вказаних інгредієнтів. Покласти гриби в киплячий маринад, варити у ньому 30 хв.

Розкласти гриби разом з маринадом у гарячі стерилізовані банки, щоб гриби були повністю покриті рідиною. Герметично закрити банки і накрити до охолодження.

Згодом можна відкрити баночку, гриби промити від маринаду, додати нарізану цибулю і подавати.



- 2 кг маслюків (білих, польських грибів, підберезників, опеньок)
- 1 літр води
- 2 ч. ложки солі
- 2 ч. ложки цукру
- 6 горошин духмяного перцю
- 3 гвоздики
- 0,5 ч. ложки кориці
- 1 ч. ложка лимонної кислоти
- 5 ст. ложок оцту 9%
- 3 лаврових листків

ДРІБНИЦЯ, АЛЕ ЗГОДИТЬСЯ

Шибки не так швидко стануть брудними, якщо після миття протерти їх сумішшю з 50 г води, 100 г гліцерину і кількох крапель нашатирного спирту.

Якщо вовняну ганчірочку змочити нашатирним спиртом і потерти срібні або нікельовані вироби, вони виблискуюватимуть, як нові.

Ваткою, змоченою нашатирним спиртом, можна почистити комір костюма або жакета.

Нашатирний спирт усуває плями на одязі, що виникли після дощу.

Міль відлякують висушені шкірки апельсина, тютюнове листя, герань, багно, лаванда.

Якщо ви робили ремонт у квартирі, запах фарби буде триматися в кімнаті дуже довго. Щоб позбутися його, потрібно поставити в кімнаті кілька банок, наповнених солоною водою. Запах зникне практично моментально.

Для посилення блиску кришталевого посуду його потрібно натерти вовняною ганчіркою з крохмалем.

Спиці, голки та шпильки не будуть іржавіти, якщо в коробку, де вони лежать, насипати трішки борошна. Якщо ж коричневі цятки все-таки з'явилися, застроміть голки в мило – вони стануть чистими.

Пляму від іржі можна видалити і з тканини – достатньо покласти на забруднену ділянку шматочок лимона, загорненого в марлю, притиснувши його теплою праскою.

БУДЬТЕ КРАСИВИМИ

Капуста надзвичайно помічна при схудненні. Вона містить тантронову кислоту, яка нормалізує жировий обмін, оздоровлює і зберігає молодість. А також вона допомагає позбутися пігментних плям. Для цього шкіру потрібно очистити, змастити оливковою олією та викласти кашку зі свіжої капусти на 20 хвилин. Якщо регулярно робити цю процедуру, то колір шкіри вирівняється без дорогих кремів та інших засобів.

СПЕЦІАЛІСТ РАДИТЬ

АБИ ЗЕРНО ПШЕНИЦІ НЕ ВРАЗИЛА ЛЕТЮЧА САЖКА, ПРОВЕДІТЬ ПЕРЕДПОСІВНУ ОБРОБКУ

Проявляється летюча сажка в період появи колоса. У результаті хвороби руйнуються всі частини колоса, за винятком стрижня, а уражені колоски перетворюються в чорну спорову масу. Відзначаються випадки розвитку спороносіння у вигляді вузьких смуг гриба на верхніх частинах стебла і листових пластинках.

Зберігається у вигляді міцелію в зародках зерен пшениці. Одночасно з проростанням насіння відбувається активізація міцелію, і він поширюється в напрямку точки росту рослини. У період утворення колоса патоген заселяє всі сформовані частини, за винятком стрижня. Надалі з міцелію утворюються теліоспори, і вражений колос містить чорну масу спор замість зерен. За допомогою вітру спори переносяться на сусідні здорові рослини і інфікують їх у період цвітіння. Потрапляючи на рильце квітки, вони проростають. Відбувається зараження сім'ябруньки, в якій розвивається майже нормальне зерно, що містить у зародку гіфи гриба. Зустрічається скрізь, де вирощується пшениця.

Фактори, що сприяють розвитку хвороби:

- ❖ Вологість повітря вище 50% в поєднанні з температурою 22-25°C під час виколювання і цвітіння.
 - ❖ Вітряна погода в період цвітіння.
 - ❖ Пізній посів сприйнятливої до хвороби сорту.
 - ❖ Вирощування пшениці поблизу уражених посівів.
- Заходи боротьби:**
- ❖ Науково обґрунтоване ведення насінництва.
 - ❖ Дотримання сівозмін.
 - ❖ Строки та способи посіву.
 - ❖ Використання мікроелементів (бор, кобальт, молібден, мідь, марганець).
 - ❖ Передпосівна обробка насіння системними протруйниками (Вінцит 050, к.с. - 1,5-2,0 л / га, Вінцит Форте, к.с. - 1,0 л / га)

Особливо високоефективний біопрепарат для боротьби з летючою сажкою: ПЛАНРИЗ БТ. Крім того, при застосуванні його з іншими хімічними препаратами та мінеральними добривами Планриз забезпечує поліпшення якості продукції. Більш детальну інформацію можна одержати по телефону: 0673926390 - провідний фахівець відділу фітосанітарних процедур ДУ «Волинська обласна фітосанітарна лабораторія».

Ольга ГОЛОВІЙ,

головний спеціаліст відділу фітосанітарних процедур на митному кордоні Сергій ЛЕВКІВСЬКИЙ, провідний фахівець відділу фітосанітарних процедур

ЗАХОПЛЕННЯ

З ЛЮБОВ'Ю ДО КВІТІВ І КРАСИ

Серед кращих садіб Ратного, які відзначали під час святкування 817-ї річниці селища, садіба медиків Валентини та Віктора Глодіків, що проживають по вулиці Газіна. Тож не зволікала, завітала до них наш кореспондент і переконалася, що дбайливі руки господарів усьому дають лад, а коли ще й від душі - то творять справжні дива.



Відразу потрапила у казку. Мене зустрічав, привітно посміхаючись, гном, далі був місточок через штучно створений потічок, серед невеличкої водойми от-от мала розквітнути лілія. Далі постала змурована фортеця, яка нагадала зменшену копію замка Любарта. Правда, живуть у ній гноми і у це вірять сусідські хлопчачки, адже Валентина Андріївна неодноразово та переконливо розповідала їм захоплюючу історію. Тут оживає і посміхається кожен пеньочок та камінчик. Там картуз висить, друге життя отримали пластикові пляшки та перетворилися у бджілок, а там старі чобітки уміло вписалися у дизайн. І усе це потопає у квітах. Навіть парасолям, які вийшли із ладу, знайшли застосування, у них красуються та наповнюють неповторним ароматом подвір'я петунії. Це виглядає настільки вишукано, що відразу ж захотілося перейняти ідею. А Валентина Андріївна й не скупилася на поради та була щирою співрозмовницею. Жінка п'ять років на пенсії за стажем. Дев'ятнадцять років пропрацювала операційною медсестрою, а тоді головною медсестрою районної центральної лікарні. Віктора Фе-

доровича того дня не застала вдома. Він – лікар-хірург центральної районної лікарні. Але, окрім того, хороший, дбайливий господар, якому дуже до вподоби темнофіолетові тюльпани.

- У мене любов до квітів почалася давно, - розповідає Валентина Андріївна. - Як тільки приїхали за направленням на Ратнівщину, я родом із Рівненської області, а чоловік із Камінь-Каширського району, то хоч і жили десять років у гуртожитку, який був на території лікарні, а у мене перед вікном з ранньої весни і до пізньої осені красувалися квіти. Здавалося б, нащо воно мені, та й клаптик тої землі, але ж ні, нехай невишукані, зовсім простенькі, але висаджувала. Коли перебралися у власний будинок, то дуже хотілося якнайшвидше навести лад на подвір'ї. Це зараз у нас городина, фруктових дерев чимало, винограду чотири сорти, смородина, малина, порічки та ще багато чого. А скільки ж то праці вклало, поки облагородили подвір'я. Вирубували, викорчувували, засипали, вирівнювали. Бо ж росли тут роками бур'яни та чагарники. А першими квітами, які посадила, були айстри. Вони мені найбільше подобаються своїми теплими кольорами. Та й взагалі люблю квітку вирощувати із насінки, спостерігаю за її ростом. З часом захопилася трояндами, хоч раніше вони мені були зовсім байдужі, бо люблю більше українські квіти. Але якось так склалося, що на сьогодні маю вже до п'ятидесяти різних сортів троянд, у деяких з них почалося осіннє цвітіння. Більшість придбала у колеги Вікторії, яка працює лікарем ультразвукової діагностики. Усі саджанці прийняли, перезимували. Раджу висаджувати троянди у кінці вересня на початку жовтня. Надаю перевагу зеленим насадженням та багаторічникам, які протягом року зберігають свою красу. Головне для квітів: підживити та обробити їх вчасно, а також поливати та не пускати на самохід. Якось ідею оформлення клумби побачу в Інтернеті, якусь дофантазую і втілюю у життя. Люблю поєднувати каміння, деревину із квітами. Так що не один камінь від мене не заховається, вже якщо десь побачу гарного, то докладу усіх зусиль, щоб він був у мене на клумбі. Було так, що й ащик пива сусідові ставила, щоб тільки камінь привіз. Камінь того вартував. Якось серед порізаних дерев неподалік хати пеньочка хорошого вгледіла та й додому покотила. Правда сусід їхав коником, зупинився та здивовано питав, що я роблю. Заки-

нув мені того пенька на віз та й підвіз до хати. Ось він стоїть з вусами тепер та в кашкеті, посміхається, а біля нього молодичка поряд із меншого та тоншого пеньочка. Саджанці, насіння



квітів виписувала, купувала на ринку, обмінювалася із колегами, подругами, із кумою Лілею Бегаль, вона, до речі, також якогось року отримала подяку за кращу садібу.

- З весни на клумбах пробиваються з-під снігу проліски, крокуси та ще багато різних перших квітів. Їх непомітно, вони не створюють аж такої краси. Але коли весною лежить ще сніг, а подекуди й лід, то це для мене така радість, - продовжує розповідати про своє захоплення моя співрозмовниця. - Я їх фотографую та не можу намілуватися. Згодом зацвітають тюльпани, нарциси, лілії, піони, лілейники, гладіолуси різних сортів. У цьому році планую трохи попереробляти квітник, бо тільки з часом бачиш, що потрібно на ньому зробити. Потрібен певний досвід. Деякі квіти поміняю місяцями, зависокі пересаджую на задній план. Але хочу сказати, що це для мене та й для усіх, хто закоханий у квіти, не тільки труд, а й насолода для душі. Це складно, не легко, але квіти віддячують. А як у вечері пахне матіола!...

Валентина Андріївна вирощує помідори і збирає кожного року чималий урожай. Минулого року мала більше 300 куців, а в цьому році - 150. Розсаду вирощує сама та надає перевагу звичним уже для неї сортам.

- Помідори вирощую ще раніше, як квіти. Люблю працювати на землі, а ця любов передалася мені від мами. Я вже знаю свої сорти - одні низкорослі і не потребують пасинкування, інші потребують високих підв'язувань. Кілочки маю кожного року вже наготові. Надаю перевагу помідорам сорту де барао. Серед них - червоні,



жовті, малинові, оранжеві. Цей сорт майже не хворіє і плодоносить поки не вдарять перші морози. Намагаюся менше обробляти хімією, але все одно без неї у наш час не обійдешся, а підживляю тільки органікою. Настоячу кропиву, розводжу з водою та поливаю. А ще вже багато років застосовую настій з дріжджів. У відро води вливаю літр варення, яке лишилося із торішнього року, кілька днів настоїть, забродить, а тоді добавляю сто грамів дріжджів. Результат відмінний, перевірено роками. Огірки, коли вже починають зав'язуватися, кроплю йодом, який розводжу: на відро води добавляю усього три краплі. А виноград кроплю, коли вже зав'язалися плоди, щоб підвищити цукристість - на 10 літрів води 75 г соди.

Цікава співрозмовниця та вміла господиня Валентина Андріївна. За розмовою та чашкою ароматного чаю із липи та меліси, як виявилось вона ще й неабияк знається на травах, спливав непомітно час.

Квіти - це Валентини Андріївни літнє захоплення, а взимку жінка вишиває хрестиком та бісером чудові картини, ікони, рушники, подушки, серветки, вишиванки, робить чудові шкатулки, ляльки-мотанки у вишитих платтячках. На весілля донечки створила за власним дизайном святкову атмосферу залу - прикрасила фужери, пляшки шампанського у вигляді нареченого й нареченої, шкатулку для спомагання. На своє 50-ліття, яке святкувала під час Великодніх свят, стіл прикрасила відповідно. До днів народження знайомих та рідних обов'язковим є від неї подарунок, виготовлений власноруч.

Валентина Андріївна каже, що людина, яка хоче щось зробити, знайде можливість, знайде силу і встане раніше до роботи, і обов'язково зробить, а якщо не хоче, то знайде тисячі відмовок. Головне бажання і щоб до обраної справи душа лежала.

Поза межами своїх воріт, щоб не ріс бур'ян, посадила черемуху, бузок, горобину, троянди. Живе Валентина Андріївна за правилом і закликає кожного - робити країну і наше селище красивими разом. Кожен має починати із себе - не смітити, а, де розкидано сміття, поприбирати.

Леся ГРИНЧУК